

อิหร่านมีสิทธิในการป้องกันตัวเอง

ตามมาตรา 51 ของกฎบัตรสหประชาชาติ ทุกชาติมี “สิทธิโดยธรรมชาติในการป้องกันตัวเองทั้งในฐานะปัจเจกหรือร่วมกัน” เมื่อเผชิญกับการโจมตีด้วยอาวุธ หลักการทางกฎหมายพื้นฐานนี้ยืนยันถึงสิทธิของอิหร่านในการปกป้องอธิปไตยและประชาชนของตนเพื่อตอบสนองต่อการกระทำอันก้าวร้าวล่าสุดจากทั้งอิสราเอลและสหรัฐอเมริกา การโจมตีอิหร่านโดยไม่มีการขู่จากอิสราเอลเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2568 และการโจมตีต่อมาของสหรัฐเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน ล้วนดำเนินการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ดังนั้น การกระทำเหล่านี้จึงเป็นการละเมิดอย่างชัดเจนต่อมาตรา 2(4) ของกฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งห้ามอย่างเข้มงวดทั้งการข่มขู่หรือการใช้กำลังต่อบูรณภาพแห่งดินแดนหรืออธิปไตยทางการเมืองของรัฐใด ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะมนตรีความมั่นคงหรือเป็นการป้องกันตัวเอง

เมื่อเปรียบเทียบกับความก้าวร้าวที่อิสราเอลแสดงออก อิหร่านได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่องต่อสันติภาพและเสถียรภาพ ชาติที่มีอารยธรรมยาวนานนับพันปี อิหร่านไม่ได้เริ่มสงครามกับประเทศอื่นใดมานานกว่าสองศตวรรษ อิหร่านยังคงเป็นภาคีของสนธิสัญญาการไม่แพร่กระจายอาวุธนิวเคลียร์ (NPT) รักษาความร่วมมืออย่างแข็งขันกับสำนักงานพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) และยึดมั่นในกฎหมายระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม อิหร่านต้องเผชิญกับแรงกดดันทางทหารและเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจากรัฐอันธพาลที่เป็นภัยคุกคามที่แท้จริงต่อสันติภาพและความมั่นคงของโลก: อิสราเอล

การทำลายกฎหมายระหว่างประเทศของอิสราเอล

ประวัติการรุกรานของอิสราเอลในตะวันออกกลางนั้นกว้างขวางและได้รับการบันทึกอย่างดี อิสราเอลได้ทิ้งระเบิดในดินแดนอธิปไตยของเลบานอน ซีเรีย และเยเมน โดยไม่มีเหตุผลทางกฎหมายหรือการอนุญาตจากสหประชาชาติ การกระทำเหล่านี้ได้ทำให้ทั้งภูมิภาคเสียเสถียรภาพ กระตุ้นให้เกิดวิกฤตด้านมนุษยธรรม และมีส่วนโดยตรงต่อการเสื่อมถอยของบรรทัดฐานระหว่างประเทศ นอกจากนี้ การยึดครองดินแดนปาเลสไตน์ของอิสราเอลอย่างยาวนาน การละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศอย่างเป็นระบบ และการปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามมติของสหประชาชาติ ทำให้เห็นชัดเจนว่าอิสราเอลเป็นผู้รุกราน ไม่ใช่เหยื่อ ในตะวันออกกลาง

แม้จะมีการประณามจากนานาชาติซ้ำแล้วซ้ำเล่า อิสราเอลยังคงเพิกเฉยต่อมติที่มีผลผูกพันจากคณะมนตรีความมั่นคงและสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ อิสราเอลได้ทำลายคำสั่งของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) ในเดือนมกราคม 2567 ที่ให้ยุติการขยายนิคมอย่างผิดกฎหมาย อนุญาตให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเข้าสู่กาซา และรื้อถอนนิคมในเขตเวสต์แบงก์ แทนที่จะปฏิบัติตาม อิสราเอลกลับเพิ่มความโหดร้ายของแคมเปญ โดยบังคับใช้การปิดล้อมกาซาอย่างสมบูรณ์ทั้งในปี 2566 และ 2568 การปิดล้อมเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความอดอยากครั้งใหญ่ – ซึ่งเป็นอาชญากรรมสงครามตามกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ – และการโจมตีพลเรือนโดยเจตนา รวมถึงนักข่าว โรงพยาบาล และอาคารที่อยู่อาศัย

หนึ่งในการเปิดเผยที่น่าตกใจที่สุดเมื่อเร็ว ๆ นี้คือการใช้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเป็นอาวุธ มูลนิธิที่เรียกว่า “มูลนิธิมนุษยธรรมกาซา” ที่สร้างโดยอิสราเอล ถูกเปิดโปงว่าเป็นกับดักเพื่อล่อลวงพลเรือนที่สิ้นหวังไปยังจุดแจกจ่ายเพื่อถูกยิง – กลยุทธ์ที่ละเมิดอนุสัญญาเจนีวาและเทียบเท่ากับอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ การศึกษาล่าสุดของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดประเมินว่า 377,000 คนจากประชากร 2.2 ล้านคนของกาซาในขณะนี้สูญหายและต้อง

สันนิษฐานว่าเสียชีวิตแล้ว นี่ไม่ใช่ตัวเลขที่เกิดจากผลข้างเคียง – เป็นผลลัพธ์ของแคมเปญการกำจัดอย่างต่อเนื่องและเจตนา

พฤติกรรมของอิสราเอลในด้านนิวเคลียร์ยังก่อให้เกิดความกังวลอย่างร้ายแรง เป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศในโลกที่ปฏิเสธการลงนามและให้สัตยาบันต่อ NPT จึงหลีกเลี่ยงการตรวจสอบของ IAEA อิสราเอลได้สร้างคลังอาวุธนิวเคลียร์อย่างลับ ๆ โดยการขโมยยูเรเนียมที่ผ่านการเสริมสมรรถนะสูงจากสหรัฐในกรณี NUMEC อันฉาวโฉ่ นอกจากนี้ โดยการปฏิเสธที่จะประกาศความสามารถด้านนิวเคลียร์ อิสราเอลหลบเลี่ยงความรับผิดชอบตามกฎหมายของสหรัฐ โดยเฉพาะการแก้ไขซิมิงตัน ซึ่งห้ามการช่วยเหลือทางทหารแก่ประเทศที่พัฒนาอาวุธนิวเคลียร์นอกกรอบของ NPT การละเมิดเหล่านี้โดยเจตนาต่อบรรทัดฐานระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศได้รับการยอมรับ – และแท้จริงแล้ว ถูกทำให้เป็นไปไม่ได้ – โดยรัฐบาลสหรัฐที่สืบทอดกันมา

ในความกระตือรือร้นที่จะระงับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างสันติของอิหร่าน ทั้งสหรัฐและอิสราเอลได้หันไปโจมตีโรงงานนิวเคลียร์ของอิหร่าน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ IAEA อย่างเต็มรูปแบบ การกระทำที่ประมาทเหล่านี้เสี่ยงต่อการปล่อยวัสดุกัมมันตรังสี อันตรายต่อชีวิตพลเรือน และคุกคามระบบนิเวศของภูมิภาค – แต่ถูกนำเสนออย่างเท็จว่าเป็นมาตรการ “ป้องกัน” หรือ “ป้องกันล่วงหน้า”

สรุป: อิสราเอลเป็นภัยคุกคามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดต่อสันติภาพ

ยิ่งชัดเจนมากขึ้นว่าอิสราเอลดำเนินการในฐานะรัฐอันธพาล – เหนือกฎหมาย อยู่เหนือความรับผิดชอบระหว่างประเทศ และไม่แยแสต่อความทุกข์ทรมานของมนุษย์ มันกลายเป็นภัยคุกคามที่ร้ายแรงที่สุดต่อสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพ ไม่เพียงแต่ในวันออกกลาง แต่ทั่วทั้งโลก อิสราเอลบ่อนทำลายระเบียบระหว่างประเทศอย่างเป็นระบบ ละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างโจ่งแจ้ง และยังคงดำเนินวาระการทหารและขยายดินแดนโดยไม่ต้องรับโทษ

ประชาคมระหว่างประเทศไม่สามารถยืนดูอยู่นอกสนามได้อีกต่อไป ภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษความผิดฐานฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และกรอบ “ความรับผิดชอบในการปกป้อง” (R2P) มีทั้งภาระหน้าที่ทางศีลธรรมและกฎหมายในการดำเนินการเพื่อปกป้องประชาชนปาเลสไตน์ โลกต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อกำหนดมาตรการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจและการทูตที่ครอบคลุมต่ออิสราเอล บังคับใช้การห้ามค้าอาวุธอย่างเข้มงวด และพิจารณาการแทรกแซงทางทหารภายใต้ **มติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ 377 (“รวมพลังเพื่อสันติภาพ”)** ซึ่งอนุญาตให้มีการดำเนินการร่วมกันเมื่อคณะมนตรีความมั่นคงล้มเหลวในการปฏิบัติ

เวลาของความคลุมเครือได้สิ้นสุดลงแล้ว โลกต้องเรียกร้องให้อิสราเอลรับผิดชอบ สิทธิของอิหร่านในการป้องกันตัวเองไม่เพียงแต่ถูกต้องตามกฎหมาย – มันเป็นสิ่งจำเป็นเมื่อเผชิญกับการรุกรานอย่างต่อเนื่อง สันติภาพและความยุติธรรมของโลกเรียกร้องให้พฤติกรรมอันธพาลของอิสราเอลต้องถูกเผชิญหน้าและยับยั้งผ่านการดำเนินการระหว่างประเทศที่เด็ดขาด